

30 Ιουνίου, 1994

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 279/93)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις — Αιτιολογία — Μόνο η απλή αναφορά στα τρία θεσμοθετημένα κριτήρια δεν προσθέτει οποιαδήποτε αιτιολογία στη σύσταση, που βάσει του Άρθρου 35(4) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν. 1/90) πρέπει να είναι αιτιολογημένη.

5

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία προήγαγαν στη θέση Επιθεωρητή Λογαριασμών, Γενικό Λογιστήριο, τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί του ιδίου.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

Η σύσταση του Γενικού Λογιστή ήταν η ακόλουθη:

15

“Αφού έλαβα υπόψη την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψηφίων για τη θέση Επιθεωρητή Λογαριασμών, συστήνω τους Χατζηναντάνη Κυριάκο, Μαυρίδη Ανδρέα και Τέμπριο Σταύρο.”

Στην υπόθεση **Δημήτριος Θεοκλήτου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** το Δικαστήριο προσέγγισε όμοιο ζήτημα ως εξής:

20

“Η σύσταση εμπεριέχει εξ ορισμού την άποψη του Διευθυντή ως προς την υπεροχή του συστηνόμενου.

Μόνη η σύνδεση της σύστασης προς τα τρία κριτήρια δεν προσθέτει οτιδήποτε. Δεν αποκαλύπτει τα πραγματικά δεδομένα που οδήγησαν στη διαμόρφωση της άποψης και δεν επιτρέπει το δικαστικό έλεγχο.”

5

Ισχύουν τα ίδια και στην παρούσα υπόθεση. Η σύσταση δεν ήταν αιτιολογημένη και ως αντίθετη προς το Νόμο ανεπίτρεπτα αποτέλεσε στοιχείο κρίσης.

10

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Θεοκλήτου ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 2531.

15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στην θέση Επιθεωρητή Λογαριασμών, (Τακτικός Προϋπολογισμός) Γενικό Λογιστήριο αντί του αιτητή.

20

Κ. Ευσταθίου, για τον Αιτητή.

25

Α. Κουρσουμπιά, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

30

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Προσβάλλεται το κύρος της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 21 Φεβρουαρίου 1992 με την οποία προάχθηκαν στη μόνιμη θέση Επιθεωρητή Λογαριασμών (Τακτικός Προϋπολογισμός), Γενικό Λογιστήριο, από τις 15 Ιανουαρίου 1992 οι Σταύρος Κ. Τέμπριος, Κυριάκος Π. Χ' Αντώνη και

35

Ανδρέας Μαρκίδης.

Ο αιτητής επέμεινε σε ένα μόνο λόγο ακυρότητας. Υποστήριξε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι άκυρη γιατί προσδόθηκε σημασία στη σύσταση του Γενικού Λογιστή η οποία ήταν ανατιολόγητη και, επομένως, παράνομη.

Η σύσταση του Γενικού Λογιστή ήταν η ακόλουθη:

“Αφού έλαβα υπόψη την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψήφιων για τη θέση Επιθεωρητή Λογαριασμών, συστήνω τους Κατζηραντώνη Κυριάκο, Μαρτίδη Ανδρέα και Τέμπριο Σταύρο.”

Στην υπόθεση **Δημήτριος Θεοκλήτου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** 5
(1993) 4 Α.Α.Δ. 2531, προσέγγισα όμοιο ζήτημα ως εξής:

“Η αιτιολογία της σύστασης ως νομοθετική πλέον απαίτηση, (βλ. άρθρο 35(4) του περι Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν. 1/90) απασχόλησε το Ανώτατο Δικαστήριο στην πρωτόδικη δικαιοδοσία 10 του σε σειρά υποθέσεων. Με αναντίλεκτη πλέον την ανάγκη αιτιολόγησης της σύστασης, διαπιστώνεται διαφορά προσέγγισης ως προς το αν η γενική παραπομπή στα κριτήρια της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας συνιστά επαρκή αιτιολογία.

Στις υποθέσεις **Θεόδωρος Λεωνίδου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** 15
(1992) 4 Α.Α.Δ. 1806 και **Α. Νικολάου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας**
(1992) 4 Α.Α.Δ. 3930, κρίθηκε ότι η αιτιολογία αυτής της φύσης ήταν επαρκής. Στις υποθέσεις **Γ. Λοιζίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** 20
(1992) 4 Α.Α.Δ. 4742, **Ν. Πολυκάρπου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 72, **Αίγλη Παντελάκη και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 1686, **Αντώνιος Ι. Αντωνίου ν. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 923 και **Αντρέας Θεοδούλου ν. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 1853 κρίθηκε πως τέτοιας μορφής σύσταση είναι εντελώς ανατιολόγητη. Υιοθετώ αυτή την προσέγγιση. Η σύσταση εμπεριέχει εξ ορισμού την άποψη του Διευθυντή 25 ως προς την υπεροχή του συστηνόμενου. Μόνη η σύνδεση της σύστασης προς τα τρία κριτήρια δεν προσθέτει οτιδήποτε. Δεν αποκαλύπτει τα πραγματικά δεδομένα που οδήγησαν στη διαμόρφωση της άποψης και δεν επιτρέπει το δικαστικό έλεγχο.” 30

Ισχύουν τα ίδια και στην παρούσα υπόθεση. Η σύσταση δεν ήταν αιτιολογημένη και ως αντίθετη προς το Νόμο ανεπίτρεπτα αποτέλεσε στοιχείο κρίσης. Η προσφυγή επιτυγχάνει. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα. 35

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.